

Şirin

ANLATMAZSAM ÇATLARIM

Aaa kuzenim
Cemcan da
buradaymış!

Birsen Ekim Özen

Anlatmazsam Çatlarım

Pazartesi

Hayat aniden gelen tuhaf yeniliklerle doludur. Geçen cuma evden çıkarken akşama **kafamda kocaman bir soruyla** eve geleceğimi hiç düşünmemiştim mesela. O sabah okula spor kulübünün bir üyesi olarak gittim ama günü öyle tamamlayamadım.

İkinci sınıftan beri kulüp saati gelince sınıf değiştiririz. Bir anda **ortalık karışır**. Herkes kulübünün olduğu sınıfı bulmak için sırtında çanta koridorlarda döner durur.

En gözde kulüpler **spor ve müzik** kulüpleridir.

Anlatmazsam Çatlarım

Ben de bu haftaya kadar **spor kulübünün güzide üyelerinden biriydim** ama kulüpte yığılma olduğu için bugün tekrar çekiliş yapıldı. Çekilişte kaybedenler kendilerini başka kulüplerde buldular. Kendimi bir anda meslek tanıtma kulübünde buluverdim. **Meslekleri** taniyacakmışız. Kulübün sorumlu öğretmeni aynen şöyle dedi: "**Gelecekte mutlu olmak istiyorsanız, mutlaka kendinize uygun olan mesleği seçin!**"

Ben de bu kulübün hakkını vermeye ve ilk konumuz üzerine kafa patlatmaya karar verdim. Eve de kafamda bu soruyla döndüm. "**Acaba işinden mutlu olan kimler var?**" diyerek etrafımda kimleri örnek alabileceğimi düşündüm, ama çok fazla insan bulamadım.

Anlatmazsam Çatlarım

Annem pazartesileri pek bir asık suratla işe giderken **babamın en sevdiği gün ise Cuma...** Demek ki işlerine hayran olduklarını söyleyemeyiz. Öğretmenlerimiz için de durum benzer sanırım. Geçenlerde kar yağıp okullar kapanınca birçok öğretmen bizden daha çok sevinmiş gibi bir hisse kapıldım çünkü.

Düşündüm düşündüm ve mesleğini severek yaptığını düşündüğüm tek bir kişi geldi aklıma, **Hasan Bey...** Okulumuzun temizlik görevlisi... Yerleri paspaslarken keyifle türkü söyleyen insan işini seviyordur değil mi? Ben de **"Temizlik görevlisi mi olsam acaba?"** diye düşünmeye başladım.

Bugün teneffüste Hasan Bey'in yanına gidip bu mesleği seçmeye nasıl karar verdiğini, hangi üniversiteyi bitirdiğini filan sordum.

Anlatmazsam Çatlarım

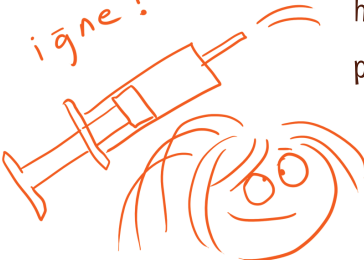
O da hamsiye üniversitesi hijyen ve temizlik bölümünü bitiremediğini, çünkü hiç başlamadığını söyledi. Bu mesleğin üniversitesi yokmuş, keyfine göre istediğin an başlayabilirmişsin. Bu yüzden bana başka bir meslek önerdi, "Doktor ol." dedi ve ekledi: "Doktor olamazsan temizlik dünyasının kapuları sana sonuna kadar açık." Bu iş kafama yattı. Eve bu hayallerle döndüm. Kendimi doktor kıyafetleri içinde, boynumda kulaklıklılı alet, hastalara ciddiyetle iğne yaparken

hamsiye üniversitesi
hijyen temizlik bölümü

hayal ettim. Hele iğneyi pek hoşlanmadığım komşumuza yaptığımı hayal ettikçe doktor olma isteğim daha da büyüdü.

iğne!

Kesin doktor
olacağım!!

Anlatmazsam Çatlarım

Anneme "Doktor olmaya karar verdim." deyince annem hem çok sevindi hem de derslerine çalış o zaman deyip keyfimi kaçırdı. Ama zaten tıp sektörünü şerefendirme hayallerim bir saat sonra elimi kesen kâğıdın rüzgârına kapılıp uçtu gitti. Nasıl olduğunu bile anlayamadan defterin kâğıdı parmağımı kesivermişti. Şu an parmağımdan akan kanı hatırlamak bile istemiyorum. Zaten hatırladığım çok fazla bir şey de yok. Bayılmışım. Ayıldığımda annem parmağıma bant yapıştırıyordu.

Gülerek "Sen nasıl doktor olacaksın? Şu kadarcık kandan bile fena oldun." dedi. Anneme hak

verdim. Ben nasıl doktor olacaktım? Bunun ameliyatı var, kırığı var, yarası var. Anneme hemen

sektör değiştirmek istediğimi söyledim. Tıp sektörü bensiz de yoluna devam edebilirdi. Ama hangi sektörün beni mutlu edeceğine bir türlü karar veremedim.

Anlatmazsam Çatlarım

Cemcan yazdı:

Hangi sektörde daha mutlu olursun acaba diye biz de düşündük. Cancan'ın aklına babasının köyünün muhtarı geldi. "Köy muhtarı olmak ben-
ce iyi bir fikir."

dedi. Muhtar amca
hep mutluymuş...

Muhtar olmak için hangi

okula gidiliyor bilmiyorum.

Başbakanın küçüğü gibi
bir şey olmalı.

ikametgah
belgesi
isteyen??

Muhtar

Hamdican "En güzel meslek
markette çalışmak, satılan-
ların hepsi çok güzel, bunu
Şirin'e söyle." dedi. İşte ben de sana bunu yazı-
yorum. Market işi üzerine de düşün.

Anlatmazsam Çatlarım

Şirin yazdı:

Bence en güzel şey kitap okumak... **Keşke ki-
tap okumak diye bir meslek olsa.** Bütün gün

işimi çok seviyorum!

oturup kitap okuyacaksın,
bir de üstüne maaş
alacaksın. Bundan ballı
meslek mi olur! **Hem
de insanı çok mutlu
eder.**

Cemcan yazdı:

Benim de hayatımda bazı değişiklikler oldu. Öğ-
retmenimiz bugün **Nobel Barış Ödülü** diye
bir ödül den bahsetti. Bu ödül insanların mutluluğu
için çalışan kişilere veriliyormuş. Öğretmenimiz, "**Siz**

Anlatmazsam Çallaram

de insanları mutlu etmek için çalışırsanız, dünya çok daha iyi bir yer olur. İyilik yapıp mutlu ettiğiniz insanlara onların da bir başkasını mutlu etmelerini söyleyin, böylece kocaman bir mutluluk halkası yapmış olursunuz." dedi. Ben halkamı

Nobel Barış Ödülü'nü de içine alacak kadar genişletmeyi düşünüyorum. İlk iyiliğimi sınıftan küs olduğum Mertcan'a yapayım, diye düşündüm. Mertcan yazılı sırasında yanımdakinin kâğıdına baktığımı iddia ederek öğretmeni uyarılmış, öğretmen de bana kocaman bir eksi vermişti. Bence Mertcan'ın

öğretmenim yaptığı benim kâğıda bakmamdan ko pya çekiyo daha kötü bir davranıştı. Sonuçta

kâğıda bakarken kimsenin eksi almasına sebep olmamıştım. Ben herkesin mutluluğu için –bu arada kendiminki için de– uğraşırken Mertcan'ın bu yaptığına

Anlatmazsam Çatlarım

düpedüz kötülük denirdi. Bu yüzden işe onun yaptığı-
nı affedip ona iyilik yaparak başlamaya karar verdim.
Mertcan'a gidip "Barışalım" dedim. O da topunu
hatırlattı. Okul çıkışında topunu çöpe atmıştım da...

Ben de ayrıntılara takıl-
maması gerektiğini, ba-
rışa ve iyiliğe koşmanın
geriye bakarak olamaya-
cağını söyledim. Bunları

biraz önce öğretmenimiz de söylemişti. Hem ben
onun topunu geri dönüşüm çöpüne atmıştım. Kim
bilir belki de topu dönüşüp uzay mekiği parçası olup
Mars'a bile giderdi, insanlığa bir faydası olurdu.

